

Č. 2560.

Dávka z přírůstku hodnoty: Převzal-li kupující v tržové smlouvě o části zabraného statku k placení 10% dávku za uvolnění části zabrané nemovitosti podle § 61 zákona č. 81/1920, jest dávku tu za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty připočísti ke zcizovací hodnotě.

(Nález ze dne 27. června 1923 č. 17.256/22).

Věc: Frant. Ant. Th. H. v D. proti zemskému správnímu výboru stran dávky z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Kupní smlouvou z 13. dubna 1921 prodal st-l pozemek č. kat. 616/1 v P., patřící k zabranému velkostatku st-lovu, akciové společnosti P. v B. za 217.518 K, při čemž kupující firma převzala k placení jak dávku z přírůstku hodnoty, tak i dávku 10%ní za uvolnění zabraného pozemku dle § 61 zákona z 30. ledna 1920 č. 81 Sb.

Platebním rozkazem purkmistrovského úřadu v P. ze 17. října 1921 vyměřena byla z převodu toho dávka z přírůstku hodnoty 37.067 K 97 h, při čemž 10% dávka dle § 61 cit. zák. pojata byla do základu pro vyměření dávky z přírůstku hodnoty.

Odvoláním vzal st-l platební rozkaz v odpor

1. pro započtení zmíněné dávky 10% per 21.751 K 80 h do vyměřovacího základu vůbec;
2. kdyby však započtení toto bylo pokládáno za přípustné, pro nesprávný způsob tohoto započtení.

Nař. rozhodnutím ze dne 1. července 1922 nebylo odvolání vyhověno.

O stížnosti, která v podstatě uplatňuje totéž, co v odvolání bylo namítáno, uvážil nss takto:

Pokud jde o námitku první, odnášející se k započtení dávky per 21.751 K do vyměřovacího základu, třeba na to poukázati, že dle § 5 dávk. řádu z roku 1920 za zcizovací hodnoty platí zpravidla zcizovací a nabývací ceny, k nimž jest připočísti užitky zcizitelem vyhražené a břemena převzatá, jakož i hodnotu ostatních vedlejších plnění, mimo kupní cenu smlouvených, zejména i dávku z přírůstku hodnoty, zavázal-li se nabyvatel ji zaplatiti.

Ide tedy o to, je-li uvedená dávka 10%ní vedlejším plněním, které sluší k zcizovací ceně připočísti, bylo-li smlouvou převzato kupitelem.

Dávka tato byla zavedena §em 61 zák. z 30. ledna 1920 č. 81 Sb. o přidělu zabrané půdy po rozumu § 10 zák. z 16. dubna 1919 č. 215 Sb. o zabránění velkého majetku pozemkového; vyměřuje a vybírá se stpú-em při udělování souhlasu ke zcizení a dělení podle § 7 zábor. zák., pokud se půda propouští ze záboru, pro účely zlevnění půdy přídělové a podporování kolonisace od strany, již povolení bylo uděleno, deseti procenty z hodnoty nemovitosti propuštěné; hodnota tato stanoví se dohodou mezi stpú-em a žadatelem.

Z těchto ustanovení § 61 cit. zák. jde na jevo, že tento 10% poplatek stíhá majitele zabraného statku, chce-li část jeho zciziti;

mluví-li zákon o straně, již povolení bylo uděleno a o dohodě mezi poz. úřadem a žadatelem, jest za žadatele a za stranu, které propuštění se povoluje, nesporně pokládati majitele statku, jemuž, chce-li část jeho zciziti, v první řadě náleží, aby o povolení ku zcizení žádal a s úřadem o hodnotě části dotyčné se dohodnul.

Není tedy správné, jak stížnost tvrdí, že zákonem není stanoveno, která strana má dávku tuto zapraviti; z ustanovení, že se dávka vybírá z příčiny zcizení, pokud se týče z příčiny úředního souhlasu k němu, jde na jevo, že závazek tento stíhá zcizitele. Zavazuje-li se tedy strana kupující smlouvou, že vedle kupní ceny zapraví též uvedenou 10%ní dávku, běře tím na sebe též plnění, jež by, kdyby tohoto závazku nebylo, nesl prodávající; tím se jmění prodávajícího zvyšuje o 10%ní poplatek, ježto jinak, kdyby nebyl kupující závazek tento převzal, byla by se pro prodávajícího kupní cena o tento poplatek snížila. Jest proto ve shodě se zákonem, byla-li 10%ní dávka v daném případě připočtena k zcizovací ceně jako vedlejší plnění, ježto dávka stíhající prodávajícího smlouvou byla převzata nabyvatelem. — — —

č. 2561.

Trestní právo policejní. — Města statutární: Trestati přestupky zákona o sčítání lidu přísluší ve Znojmě městské radě se starostou nebo starostovi samoinému; trestní pravomoc nemůže býti starostou přenesena na přednostu městského policejního úřadu.

(Nález ze dne 27. června 1923 č. 3844).

Věc: Ida W. ve Znojmě proti zemské správě politické v Brně (min. rada Rud. Šiška) o trestní nález pro přestupek zákona o sčítání lidu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: — — —

St-lka především vytýká, že trestní nález vydán byl správcem městského policejního úřadu, k čemuž orgán ten nebyl vůbec kompetentním.

Dle §u 4 zákona z 8. dubna 1920 č. 256 Sb. trestají se úmyslná jednání a opomenutí, kterými se porušuje neb ohrožuje správnost sčítání lidu, pokud sama o sobě neb ve spojení s jinými činy nespádají pod trestní zákon, politickými úřady I. stolice.

Zemským zákonem z 20. ledna 1867 č. 5 z. z. vydán obecní statut pro město Znojmo; dle §u 2 tvoří město Znojmo svůj vlastní okres a podléhá, pokud se týče státem naň přenesené působnosti, zemské správě; dle §u 63 jest obor působnosti obce nejen samostatný, nýbrž i přenesený; dle §u 65, odst. 2 má obec věci patřící do oboru působnosti politické okresní správy odstarávati a k cíli tomu potřebná zařízení a ústavy opatřiti.

Spadá tudíž trestání po rozumu §u 4 zák. o sčítání lidu do přenesené působnosti obce. § 66, posl. věta cit. zem. zákona stanoví pak, že přenesenou pravomoc vykonává purkmistr s městskou radou; jak se provádějí úkony přenesené působnosti, o tom jedná ustanovení §u 88, odst. 1 a 2 cit. z. z.